

“DE BASIS VOOR EEN HERNIEUWDE SAMENWERKING”

DE MEDIATION MET DE GEBROEDERS KLOKKENMAKERS

Het eerste wat me opviel was de afstand van 10 meter die de broers (de ene werkgever, de ander werknemer) in hadden genomen in de wachtkamer. Er werd niet naar elkaar gekeken, geen handen geschud. Stuurse blikken.

Nadat ik het proces van mediation heb uitgelegd, ontstaat bij het doornemen van de mediationovereenkomst al direct discussie. Het eerste half uur wordt gevuld met discussie, waarin de broers elkaar allerlei beschuldigingen naar het hoofd slingeren over degene die de oorzaak van het conflict is en dus maar moet betalen. Nadat ik uitleg hoe mijn ervaring is met de verdeling van de kosten tussen werkgever en werknemer wordt uiteindelijk overeengekomen dat de werknemer-broer 15% meebetaalt.

LEES VERDER..

- [Beschrijving van het conflict](#)
- [Wat deed de mediator om het conflict aan te pakken?](#)
- [Doelen van de mediation voor beide partijen](#)
- [Uitpraten en excuses](#)
- [Duurzame, snelle oplossing van het conflict](#)

MED
RECHT

DE BASIS VOOR EEN HERNIEUWDE SAMENWERKING

De huidige situatie

Na het ondertekenen van de mediation-overeenkomst vertellen de broers na elkaar waarom er een mediator nodig is om met elkaar aan tafel te kunnen zitten. De werkgever, John, heeft door hard werken al 15 jaar een specialistisch goedlopend klokkenreparatie-bedrijfje annex winkel opgezet met enkele medewerkers. Sinds 8 jaar heeft hij zijn broer Kees als reparateur in dienst genomen. De eerste jaren ging dit goed. Echter de persoon Kees is een probleem, aldus John: "Kees is jaloers als ik iets moois voor mezelf koop, een auto of zo. Als ik hem vraag om de werkplek een beetje schoon te houden, krijg ik te horen dat ik zelf maar moet gaan vegen. Hij is een goede vakman, maar wel lomp. En nu is hij ook nog thuis gaan zitten op mijn kosten, terwijl hij niks mankeert."

Kees ontploft direct op dit verhaal door aan te geven dat hij overspannen thuis zit. Nadat hij heftig alle beschuldigingen van de hand heeft gewezen en daar zijn eigen versie van heeft verteld, zegt Kees tegen John: "Jij loopt als een commandant rond en hebt niet eens in de gaten dat we jou achter je rug uitlachen. Jij denk dat alles in de soep loopt zonder jou."

Op mijn vraag of er ook periodes zijn geweest dat het wel goed verliep tussen beide broers vertelt John dat ze uit een liefdeloos nest komen en dat hij als oudste broer zijn jongere broer opgevangen heeft. Kees vertelt dat hij helemaal ziek is van het getreiter van zijn oudere broer. "Ik ben altijd de mindere en niks waard in jouw ogen. Je behandelt mij als een klein kind." Dit alles gaat gepaard met vingerwijzen en heftige gebaren.

Afronding gesprek

Na uitleg over de wijze waarop constructiever met elkaar gepraat kan worden en sturing van mijn kant op gedragscorrectie wordt de kern van de problematiek steeds duidelijker. Doorvragend naar de geschiedenis en de wijze van omgaan met elkaar, wordt duidelijk dat er vastgeroeste familiepatronen zitten die steeds terugkomen in de samenwerking. Dit uit zich in irritaties en spanningen in de dagelijkse samenwerking. John stelt zich bevoogdend, betweterig en beschermend op. Kees voelt zich klein gehouden en minderwaardig behandeld en uit zich door terugtrekgedrag. John echter, ziet dit als weigerachtig gedrag en reageert dan dwingend op taken die Kees moet uitvoeren. Voor beiden wordt duidelijker dat er door kleine voorvallen misvattingen zijn ontstaan omdat er geen rechtstreekse open communicatie is geweest. Op mijn vraag hoe ze de mediation tot nu toe ervaren, geven beiden aan zich gehoord te voelen, maar wordt door Kees direct toegevoegd: "Ik voel me nu wel rustiger maar als ik dadelijk samen met John de lift in moet, dan weet ik niet of we heelhuids beneden aankomen. Zo boos ben ik eigenlijk nog."

Ik leg bij beide broers de vraag voor hoe ze verder willen in de aanpak van het geschil. Ze geven aan dat ze graag een volgende keer verder willen praten. We maken vervolgens tussentijdse afspraken die door mij in een verslag worden opgenomen. Kees wordt tot de volgende bijeenkomst vrijgesteld van werk met doorbetaling van salaris. Kees gaat vanuit huis enkele klokken repareren. Tussentijds zullen de broers zich onthouden van brieven, e-mails en telefoontjes aangaande het conflict.

DE BASIS VOOR EEN HERNIEUWDE SAMENWERKING

Zonder elkaar een hand te geven vertrekken de broers na elkaar.

De tweede bijeenkomst

In de 2^e bijeenkomst starten we met een terugblik. De afspraken zijn nagekomen. Beiden geven aan een positief gevoel te hebben op de vorige bijeenkomst, maar nu wel een oplossing te willen bereiken.

Voor John is het belangrijk dat hij op korte termijn zijn specialist terugkrijgt, zijn broer als broer tegemoet kan treden en dat het veelvuldig ziekteverzuim van de afgelopen jaren doorbroken moet worden. Kees geeft aan dat hij het belangrijk vindt om zich psychisch sterk te (blijven) voelen, werk als klokkenspecialist uit te kunnen blijven oefenen en inkomen te behouden.

Na expliciet deze punten genoteerd te hebben, geef ik aan dat er binnen mediation bindende afspraken gemaakt kunnen worden. Wel is het van belang, dat degenen die deze afspraken maken, achter deze afspraken kunnen staan. Op mijn vraag aan beiden wat er voor nodig is om weer tot elkaar te komen geeft Kees aan een oplossing bedacht te hebben: hij wil een eigen bedrijf starten als klokkenreparateur (geen winkel) en als freelancer voor John werken. In dat geval voelt hij zich los van zijn broer en heeft toch werk.

John geeft aan wel mee te willen denken in dit idee, maar "dan moeten we wel normaal met elkaar kunnen omgaan". Kees beaamt dit. Nadat ik de navolgende gespannen stilte even heb laten voortduren, stel ik voor om te beginnen met de normale omgangsregels. Wederom een zwijgende reactie. Uiteindelijk zegt John geëmotioneerd "Kees, wat moet ik dan doen? Ik

heb jou blijkbaar op de huid gezeten en ik zal proberen dat anders te doen." Kees kijkt John zwijgend aan en straalt onmacht uit. Ik zeg tegen John "hoor ik je een excuus maken? Doe dat dan *duidelijk* naar Kees." John maakt vervolgens letterlijk zijn excuus waarop Kees duidelijk aangedaan reageert. Met tranen in zijn ogen zegt hij "dan hoop ik dat het vanaf nu anders gaat tussen ons." Ik zeg tegen Kees "hoor ik je zeggen dat je de excuses van John aanvaardt? Het is ook aan jou daar duidelijk in te zijn". Waarop Kees vervolgens John aankijkt en geëmotioneerd aangeeft zijn excuses te aanvaarden. Nadat ik beiden uitgenodigd heb deze wederzijdse toenadering te bezegelen met een handdruk, overbruggen ze letterlijk de tafel.

Vervolgens werken we in een positievere sfeer aan de vaststellingsovereenkomst. Zo komen wij overeen dat we streven naar het ontbinden van de arbeidsovereenkomst met wederzijds goedvinden over een half jaar mits Kees het in deze periode lukt om voldoende werk te genereren om als zelfstandige te kunnen overleven. We maken administratieve afspraken, en afspraken over de werkhervatting en omgangsregels. Ook wordt een clause opgenomen dat bij hernieuwde geschillen getracht wordt deze met behulp van de mediator aan te pakken.

Bij vertrek zie ik beiden gezamenlijk in de lift stappen...

C. Luijten¹ - NMI-mediator

¹ Namen en enkele andere feiten zijn gewijzigd om herkenbaarheid te voorkomen.